

The Lifestyle of the Samana Mudhuvars as Presented in Su. Venugopal's Novel Valasai

M. Vinoth^{1*}, Dr. R. Govindaraj²,

¹PhD Research Scholar, Department of Tamil, Thiagarajar College, Madurai-09

²Research Guide & Assistant Professor, Department of Tamil, Thiagarajar College, Madurai-09

*Correspondence: vinothmuthurajan007@gmail.com.

ABSTRACT

Writer Su. Venugopal is someone who has bound land and its people as an inseparable link in modern literature. An ethnic group is a community of people who identify themselves as a distinct society based on their culture, language, history, habitat, and ancestry. The novel Valasai highlights the conditions of farmers living at the foothills of the Kongu region, the impact on animals due to human encroachment on foothill lands, and the loss of livelihood and habitat crises faced by the Mudhuvar people living in the mountains. This novel is written entirely in the realistic spoken dialect of the Kongu region. It portrays the settlements of the Samana Mudhuvars living in the mountains and their ancestral/clan worship. It also observes how the Mudhuvar community has transitioned from their ancient occupation of hunting to agriculture, alongside detailing their dietary habits and rituals. Ultimately, the author highlights how the destruction of forests and mountains by humans for their own needs disrupts the livelihood of the Samana Mudhuvars and creates severe challenges for wildlife.

KEYWORDS: *Su. Venugopal, Novel, Kongu Region, Valasai*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சு.வேணுகோபால் 'வலசை' நாவல் முன்வைக்கும் சாமன முதுவர்கள் வாழ்வியல்

¹மு.வினோத், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த் துறை,

தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை-09

²முனைவர்.ரே.கோவிந்தராஜ், நெறியாளர், உதவி பேராசிரியர்,

தமிழ் துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை-09

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நவீன கால இலக்கியத்தில் நிலத்தையும் அதன் மாந்தர்களையும் பிரிக்க முடியாத ஒரு கண்ணியாகப் பிணைத்தவர் எழுத்தாளர் சு.வேணுகோபால் ஆவார். இனக்குழு என்பது மனிதர்களை கலாச்சாரம், மொழி, வரலாறு, வாழிடம் மற்றும் மூதாதையர்களைக் கொண்டு தங்களை ஒரு தனித்துவமான சமூகமாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் மக்களின் கூட்டமைப்பு ஆகும். 'வலசை' நாவலானது கொங்கு வட்டாரத்தில் மலையடிவாரத்தில் வாழும் விவசாயிகளின் நிலைமைகளையும் மனிதர்கள் மலையடிவார நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பதால் விலங்குகளுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகளையும் மலையில் வாழும் முதுவர் வாழ்வாதாரம் பாதிப்படைவதையும் அவர்களுக்கு ஏற்படும் வாழ்விட சிக்கலையும் இந்நாவல் எடுத்துரைக்கின்றது. இந்நாவலானது கொங்கு வட்டார யதார்த்தமான பேச்சு வழக்குகளே பேசப்படுகின்றது. மலையில் வாழும் சாமன முதுவர்களின் குடியிருப்புகளையும் அவர்களின் குல வழிபாடுகளையும் இந்நாவலானது எடுத்துரைப்பதை காண முடிகின்றது. முதுவர் சமூகத்தின் பண்டைய காலத்தில் தொழிலான வேட்டையாடுதல் தொழிலில் இருந்து மாறி வேளாண்மை தொழில் செய்வதையும் அவர்களின் உணவு முறை மற்றும் வழிபாடுகளையும் கூறுவதே காணலாகின்றது. காடுகள் மற்றும் மலைகளை தங்களது தேவைக்காக மனிதர்கள் அழிப்பதால் சாமன முதுவர்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிப்படைவதையும் விலங்குகளுக்கு ஏற்படும் சிக்கலையும் உணர்த்துகின்றார்.

முன்னுரை

“நிலமும் மனிதனும் வேறல்ல; நிலத்தின் குணமே மனிதனின் குணமாகவும் மனிதனின் குல மரபாகவும் மாறுகிறது.” என்பதனை சு.வேணுகோபால் படைப்புகள் வெளிப்படுத்துவதை அறிய முடிகின்றது. விவசாயப் பின்னணியில் வாழ்ந்த இவர் இவரது படைப்புகளில் பெரும்பாலாக விவசாயம் செய்யும் இனக்குழுக்கள் பற்றியும் ஒதுக்கப்பட்ட இனக்குழுக்கள் சமுதாயம் பற்றியும் இவரது கதைகளில் இடம்பெறுகின்றன. மலையில் வாழும் முதுவர்களின் ஆதித்தொழில், அவர்களின் குலதெய்வ வழிபாடு, சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், உணவு முறைகள் மற்றும் வட்டார வழக்கு எவ்வாறு தலைமுறைகாகக் கடத்தப்படுகின்றன என்பதை இவரது கதைகள் பேசுகின்றன. மலைகள் மற்றும் நிலத்தைச் சார்ந்திருக்கும் மனிதர்களின் நவீனத் தொழில்நுட்பம் வளர்ந்து வரும் சூழலாலும் நிலச் சிதைவாலும் அவர்களின் வாழ்வாதாரம் எப்படி பாதிக்கப்படுகின்றன என்பது இவர் வெளிப்படுத்துகின்றார். 'வலசை' என்ற நாவலின் முழுமையாக கொங்கு வட்டாரத்தில் அன்றாட

மனிதர்கள் பேசப்படும் பேச்சு வழக்குகளையே பயன்படுத்தி யுள்ளார். இந்நாவலானது விவசாயத்தை சார்ந்தும் நவீன மாற்றத்தால் அழிந்து வரும் மலைவாழ் மக்கள் மற்றும் விலங்குகளின் பாதிப்புகளை எடுத்துரைப்பதை அமைகின்றது. எனவே முதுவர்களின் வேளாண் தொழில் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சடங்கு முறைகள் அவர்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களை சு.வேணுகோபால் அவர்கள் 'வலசை' நாவல் வழியாக எடுத்தாளும் நோக்கில் இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

சு.வேணுகோபாலும், வலசை நாவலும்

சு.வேணுகோபால் படைப்புகள் பெரும்பாலும் மண்ணோடு இணைந்து வாழும் மனிதர்களையும் அங்குள்ள விளிம்பு நிலை மக்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் மிக நுட்பமாக பதிவு செய்கின்றார். இவர் தேனி மாவட்டத்தில் உள்ள அம்மாபட்டி என்னும் கிராமத்தில் ந.சுருளிவேல், பொண்ணுத்தாயி இணையருக்கு மே 20, 1967-ல் பிறந்தார். சு.வேணுகோபால் அவர்களின் 'வலசை' நாவல் கொங்கு வட்டார மலையடிவாரங்களில் வாழும் விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தையும் நவீன காலம் மாற்றத்தால் தொழில்நுட்பம் பெருகி வருவதாலும் காடுகள் அழிவதால் விலங்குகளின் பாதிப்பையும் அம்மலையில் வாழும் சாமன முதுவர்களின் வாழ்வியல் பாதிப்படைவதை இந்நாவலில் எடுத்துரைப்பதை அறிய முடிகின்றது. விவசாயத்தையே கதியாகக் கொண்டு நிலத்தையும் தங்களையும் பிரிக்க முடியாதபடி வாழ்ந்த ஒரு கிராமத்துச் சமுதாயம் நவீன கால மாற்றங்களால் எப்படிச் சிதறடிக்கப்படுகிறது என்பதனை இந்நாவலில் முன் வைக்கின்றது. இன்றைய சூழலும் நவீனத் தொழில்நுட்பமும் வளர்ந்து வருவதால் மனிதர்கள் காடுகளையும் மலைகளையும் அழைப்பதாலும் அங்கு வாழும் விலங்குகளின் வாழ்வாதாரம் பாதிப்படைவதையும் எடுத்துரைக்கின்றார். இந்நாவலில் மலையடிவார இடங்களை ஆக்கிரமித்து விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதால் விலங்குகளுக்கு வாழ்வாதாரம் இருப்பிடம் பாதிப்படைவதை கூறுகின்றார். குறிப்பாக காடுகள் அழிப்பது நவீன விவசாய முறைகளால் ஏற்படும் நிலப் பாதிப்பு மற்றும் விலங்குகளின் துயரம் ஆகியவை இக்கதையில் முக்கியமான பேசு பொருளாக உள்ளன. சு.வேணுகோபால் அவர்கள் கொங்கு வட்டார மலைப்பகுதியில் வாழும் முதுவர் குடியின் வாழ்வாதாரப் பிழைப்பு நிலைகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் எடுத்துரைப்பதை அறிய முடிகின்றது. இந்நாவலில் மனிதர்கள் மலையடிவாரத்தில் விவசாயம் செய்வதும் விவசாயத்தின் போது யானைகள் பன்றிகள் உளப்புவதும் மின் வேலி, அகழி போன்ற செயல்பாடுகளை செய்வதையும் குடியிருப்புக்களை யானைகள் மற்றும் பன்றிகள் நாசம் செய்வதையும் விவசாயிகளின் கண்ணீர் கதறல்களையும் இக்கதையின் வழியாக காண முடிகின்றது. என இவ்வலசை நாவலானது மனித குலம் தன்னலத்திற்காக இயற்கையைச் சீரழிப்பதால் யானையின் வாழ்வாதாரம் பாதிப்படைவதை பேசும் பொருளாக இந்நாவல் அமைந்துள்ளது.

கொங்கு வட்டார மண்ணின் சிறப்பு

தமிழகம் மொழி, நிலம் பண்பாடு, மக்கள் போன்ற நிலைகளில் பல வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறப்பட்ட மொழி, நிலம், பண்பாடு, மக்கள் போன்றவைகள் வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் சிறிய அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ மாறுபட்டு காணப்படுகின்றன.

எனவே தான் அவை வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் நாஞ்சில் வட்டாரம்,மதுரை வட்டாரம், நெல்லை வட்டாரம்,கொங்கு வட்டாரம் என பல உள்ளன. இதில் கொங்கு வட்டாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதுவும் பல நிலைகளில் பிரியும் தன்மை உடையதாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது¹

சு.வேணுகோபால் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் என்பதால் கரிசல் மண்ணின் மணமும் வலியும் இவரது படைப்புகளில் அப்படியே வெளிப்படுகின்றன. இவரது படைப்புகளில் பெரும்பாலாக அந்தந்த வட்டாரத்தின் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பயன்படுத்துவதை காண முடிகிறது. இவரது படைப்புகளில் மலையடிவாரங்களில் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளின் சிக்கல்களையும் மலையில் வாழும் பழங்குடியினரின் விவசாயத்தையும் வாழ்வாதாரப் போராட்ட நிலைகளையும் எடுத்துரைப்பதைக் காண முடிகிறது. 'வலசை' என்ற நாவலில் மலையடிவாரங்களில் வாழும் மக்களின் பேச்சு வழக்கு சொற்கள் இருப்பதை அறிய முடிகிறது. இவரது 'வலசை' நாவல் கொங்கு நாட்டு வேளாண் வாழ்க்கையையும் அதன் யதார்த்தங்களையும் மிக நெருக்கமாகப் பேசுகின்றார். சாமன முதுவர்களின் மொழி என்பது கனிவு,மரியாதை மற்றும் வேளாண்மை சார்ந்து பேசப்படும் வழக்கு சொற்கள் ஆகும். "பெரியப்பா பண்ணாடிக வந்திருக்காங்க" இரண்டு வீட்டிற்கு முன்னயே குரல் கொடுத்தபடி நடந்தார். முற்றத்தில் தெல்லிக் காய் விதைகளைக் கூட்டு திரட்டி கொண்டிருந்த சாமன முதுவர் எழுந்து வேகமாக வந்தார். என பண்ணாடி என்பதற்கு பண்ணையார் அல்லது நில உரிமையாளர் என்பது கொங்கு வட்டார பேச்சு வழக்கு சொல்லாகும். எனவே சு.வேணுகோபால் 'வலசை' நாவலில் கொங்கு வட்டார பேச்சு வழக்குகள் புலப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

சாமன முதுவர்களின் குலமும் குடியும்

முதுவர் சமூகத்தினர் குறிப்பாக தென்னிந்தியாவின் மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகளில் கோயம்புத்தூர், தேனி,திண்டுக்கல்,மலபார் திருவிதாங்கூர் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மலைப்பகுதிகளில் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பழங்குடியினர் முதுவர் அல்லது முதுகர் எனப்படுவார்கள். சில மலையாளச் சொற்கள் கலந்துள்ள தமிழோடு நெருங்கிய உறவுடைய ஒரு கிளை மொழியையே முதுவர் பேசுகின்றனர். முதுவர் தாங்கள் மலைப் பகுதிக்குரியவர்களான பழங்குடிகள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. பரம்பரையாக வழக்கில் இருந்து வரும் செய்திப் படி இவர்களின் பூர்வீகம் மதுரை ஆகும். சில தொல்லைகள் காரணமாகவோ பாண்டிய மன்னன் போரில் ஈடுபட்டவனாக இருந்த ஒரு சமயத்திலோ இவர்கள் மலைப்பகுதிக்கு ஓடி வர வேண்டியது ஆயிற்று. அவ்வாறுஓடிவரும் போது போடிநாயக்கனூரில் இருந்த போது கருவுற்றிருந்த பெண்களை இவர்கள் அங்கேயே விட்டுச்செல்ல வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் இறுதியில் தாங்கள் பெற்றெடுத்த குழந்தையோடு நீலகிரிக்குச் சென்று சேர்ந்தனர். முன்னால் சென்றவர்களான பெரும்பான்மைய் வட திருவிதாங்கூரைச் சேர்ந்த மேட்டு மலைத் தொடரில் சென்று தங்கினர். மேட்டு மலைத் தொடருக்குச் சென்று சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை முதுகில் கட்டிச் சுமந்தவர்களாக மலையில் உயர ஏறினர். இதனாலையே முதுகில் சுமக்கும் மக்கள் என்ற பொருளில் இவர்கள் முதுவர் (முதுகர்)

எனப்பட்டனர். மலைத்தோட்டம் போடுவோர் இவர்களைச் சுற்றி வளைத்தவர்களாக இருப்பதை இதற்குக் காரணம் எனலாம். நிலத்தில் ஓரிடத்தில் பயிர் அறுவடை முடிவடைந்த பின்னும் மற்றோர் இடத்தில் பயிரிடுகை தொடங்குவதற்கு முன்னும் உள்ள இடைப்பட்ட காலத்திலேயே இவர்கள் குடிபெயர்ந்து புதிய குடியிருப்புக்களை அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.²

“சாலையம்பதி மேடு ஏறும்போது சிறுவர்கள் சிலர் கோவணத்தோடு குதித்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சின்னச் சின்னக் குடிசைகள், கல்லும் மண்ணும் வைத்து கட்டிய சிறு சுவர்கள், போதைப்புல் வேய்ந்த கூரைகள் ஒரு குடிசையின் முன் உட்காருவதற்குத் தோதாக கல் மேல் வைத்த பலகை, அதற்கு சிறுபந்தல், சுவரோரம் சுள்ளிகளும் உதிரி விறகுகளும் அடுக்கி யிருக்கிறார்கள். கூரையின் உச்சியில் பெரிய தூண்களோடு வனத்தைப் பார்க்கிறாள் புல்லால் செய்த தேவதை, வட்ட வட்டமான கருத்த முகங்கள், பருத்த மூக்கும் உதடுகளும், சுருட்டை முடிகள், வெண்பற்கள், மெலிந்த உருவங்கள், பெரிய இமைகளோடு இருந்த அந்தக் குழந்தைகள் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றனர். தாத்தா ஒட்டி ஒட்டி இருக்கும் தரைக் கூரை வீடுகளில் இடையில் செல்லும் சிறு பாதையில் அழைத்துச் சென்றார். இடப்பக்கம் மேட்டில் கல் வைத்து எழுப்பிய மேடையில் சிறு கோயில். குமிழான ஒரு பாறையின் மீது சந்தனம் குங்குமம் அப்பிருக்கிறது. முன்னால் காலையில் இட்ட மலர்கள் வதங்கிக் கிடக்கின்றன. கல்லின் பின் உயர்ந்த தோதாகத்தி மரம் சாமியாக நிற்கிறது. மேடைச் சுற்றுக் கற்களுக்கு எப்போதோ சுண்ணாம்பு அடித்திருக்கிறார்கள். மலையிலும் வெயிலிலும் நிறம் மங்கிப் போய்விட்டது. வேலைக்குப் போய்விட்டு வரும் முதுவர்கள் அப்பாவுடனும் தாத்தா வுடனும் பேசிவிட்டுச் செல்கின்றனர்”³

என சாமன முதுவர்களின் வாழ்வாதாரம் மற்றும் அவர்களின் குடியிருப்புகளை வலசை நாவல் வழியாக எடுத்துரைப்பதை அறிய முடிகின்றது.

முதுவர் குல சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும்

“கண்டைக்கரை வேட்டியை உடுத்தி உடம்பில் துண்டைப் போர்த்திய ருதுவான குமரியைப் பெண்கள் அழைத்து வந்து கடமார் செல்வி கோயில் முன் நிறுத்தினர். செண்பகப்பூ மாலை அணிந்திருந்தாள் கூந்தலில் வெள்ளெருக்கம் பூங்கொத்தைச் சூட்டியிருக்கிறார்கள். நடு வயதுப் பெண்கள் கையெடுத்துக் கும்பிட்டபடி பாடத் தொடங்கினர்.

“காட்டின் மகள் கதவுகளைத் திறக்க

மேடும் கோடும் பூத்துக் குலுங்குக

எங்கள் வனமகள் வருகிறாள்

வாரி அணைத்துக்கொள் அம்மோனே.”

என முதுவர் தங்களின் சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் கூறும் வகையில் இப்பாடல் அமைகின்றது. கோவனின் தாத்தா சிலுமன் முதுவர் இடுப்பில் துண்டுகட்டி மரத்தட்டில் கிழங்கேற்றி மெல்ல வந்தார். வள்ளிக் கிழங்கை நொசித்து அதில் தேன் ஊற்றினார். வன தேவதையின் தேன் கிழங்கு உணவை குமருவின் தாய்மாமன் ஊட்டி விட்டார். எல்லோரும் குரவையிட்டனர். தேன்

கிழங்கு உண்ட குமரு காடமர் செல்வி முன் விழுந்து வணங்கி எழுந்தாள்”.⁴ என சாமன முதுவ பெண்களின் குல வழிபாட்டு முறைகளையும் சடங்கு முறைகளையும் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

சாமன முதுவர்களின் வேளாண் வாழ்வியல்

சு.வேணுகோபால் அவர்கள் சாமன முதுவர்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் உணவு முறைகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் அவர்களின் வேளாண்மை கூலி தொழில்களையும் இந்நாவலில் எடுத்தாளுகின்றார்.

“மலையடிவாரங்களில் வயல்களில் களை எடுக்கும் காலம் என்பதால் அடிவாரத்துக்கு சென்று அங்குள்ள தோட்டங்களுக்கு வேலைக்கு செல்வனர். அவர்களுக்கு சம்சாரிகள் கொடுக்கிற கூலி தான். கூலி போதவில்லை யென்றோ, வரமாட்டேன் என்றோ சொல்ல மாட்டார்கள். எழுபது வருடங்களுக்கு முன் முதுவர்கள் காட்டுப்பொருட்கள் மட்டும்தான் சேகரிப்பார்கள். விவசாய வேலைகளுக்கு அவ்வளவாக வரமாட்டார்கள். காட்டுப் பொருட்களை சம்சாரி வீடுகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு வேண்டியவற்றை வாங்கிக் கொண்டு போவார்கள். மெல்ல மெல்லத்தான் விவசாய வேலைக்கு வந்தார்கள்.”⁵

பண்டைய காலத்தில் சாமன முதுவர்கள் மலையில் கிடைக்கும் பழங்களையும், விலங்குகளையும் வேட்டையாடியும் மலையில் கிடைக்கும் பொருட்களை வைத்து வாழ்ந்து வந்தனர். காலப்போக்கில் முதுவர் குடியினர் காட்டில் தேடுவதில் இருக்கிற ஆபத்தும் சாவும் விவசாயத்தில் இல்லை என்பதை உணர்ந்த பின் தான் பெண்களும் ஆண்களும் மலையடிவாரத்திற்கு சென்று வேளாண்மையில் கூலி வேலைக்கு சென்று அங்குள்ள சம்சாரிகள் கொடுக்கும் கூலியை வைத்து அவர்கள் வாழ்ந்து வந்ததாக சு.வேணுகோபால் கூறுகின்றார்.

முதுவர் சமூகத்தினர் மலையில் கிடைக்கும் பழங்கள் மற்றும் விலங்குகளையே வேட்டையாடியே வாழ்ந்து வந்தனர். இச்சமூகத்தினர் முள்ளி வள்ளி கிழங்குகளைச் சேகரித்து உண்டு வாழ்ந்து வந்ததாக இந்நாவலில் எடுத்துரைக்கின்றார். “பெரியவர்கள் கிழங்கு தோண்டும் வசி, மண்வெட்டி, ஈட்டி, கம்பு, கொடுவாள் எனக் கருவிகள் வைத்திருந்தனர். சிலர் கூடைகளைக் கூட கொண்டு வந்தனர். பொழுது இறங்கிய நேரத்தில் கிழங்கு மூட்டைகளையும் தேன் அடுக்குகளையும் சுமந்து கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்தவுடன் நாங்கள் ஓடினோம். அவர்களுடன் வந்த குழந்தைகள் வீரநடை போட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். மண்வாசமும் இலை தலைகளின் வாசமும் கிழங்கு வாசமும் தேன்வாசமும் கலந்து அவர்களினூடே வந்து மூக்கைத் துளைத்தது. சிலர் சாக்கு இல்லாமல் முள்ளி வள்ளிக் கிழங்கு தோளில் சுமந்து கொண்டு வந்தனர். பெரிய அகன்ற பாணைகளைத் தூக்கி வரும் போது குழந்தைகள் பலகைத் தட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு ஓடி வந்தனர். இன்னும் பாணைகளில் அகன்ற வாயில் ஆவி வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாணையையும் இரண்டு இரண்டு பேர் பிடித்துத் தாங்கலில் கொட்டினர். வெட்டிப் போட்ட கிழங்குகள் வேக்காட்டில் இன்னும் உப்பி இருந்தன. முழ நீளத்தில் பதமாக வெந்திருந்தன. பாணை

வழியை அடைத்த கிழங்குகளை எடுத்துப் போட்டனர். சூடு தாங்காமல் கைகளை உதறினார்கள். வழிந்த நீரிலிருந்தும் கிழங்கிலிருந்தும் சூடான வள்ளிக் கிழங்கு மணம் பரவியது. நெருப்பைச் சுற்றி அனல் தொடாத தூரத்தில் மரத்தட்டுக்களோடு பெரிய வட்டமாக அமர்ந்தனர். சில பெரியவர்கள் வீட்டின் வாசலில் அமர்ந்து மகிழ்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சில முதியவர்கள் கோயில் மண்மேடைச் சுற்றியிருக்கும் கற்களில் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

“நெடுங்குன்றத்து வேலனும் மடுக்கொண்ட வள்ளியும்

கடவெடுத்த வெள்ளமாய் கையருகே வருக

செழித்த கிழங்கும் கொழுத்த தினையும் பெருக

சிலம்பொலிக் கோலம் கொண்டருள் தருக.”

என இப்பாடலானது முள்ளி வள்ளி கிழங்கின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றது.

சிலுமன் முதுவருக்கு குமருகள் ஓடி ஓடி வந்து தேன் கிழங்கை ஊட்டினர். அவர் ஆனந்தத்தில் ஒவ்வொரு குமரு தலையையும் வருடிக் கொடுத்தார். அவர் மெல்ல பந்தியில் வந்து அமர்ந்தார். பலகையில் மேல் வைத்த தாமரை இலைகளில் பெரிய பெரிய கிழங்குகளை வைக்க அதனை மசித்து மலர்த்தினர். பொது பொதுவென வெந்து சூடான இருந்தன. ஒவ்வொருவருக்கும் கனத்த கிழங்கின் மீது தேனை ஊற்றினர். சிலர் தேனை இன்னும் ஊற்றச் சொல்லிக் கிழங்கை நொசித்தனர்.”⁶

எனவே சாமன முதுவர்களின் உணவு முறை மற்றும் முள்ளி வள்ளி கிழங்கின் சிறப்புக்களும் இந்நாவலின் வழியாகக் கூறுகின்றனர்.

இன்றைய சூழலும் நவீனத் தொழில்நுட்பமும் வளர்ந்து வருவதால் மனிதர்கள் காடுகளையும் மலைகளையும் அழித்து பிளாட் போடுதல், வீட்டுமனை அமைத்தல் போன்ற செயல்களை உருவாக்குவதால் மலையில் வாழும் முதுவர் பழங்குடியினர் வாழ்வாதாரம் பாதிப்படைவதை இந்நாவலில் சு.வேணுகோபால் அவர்கள் உணர்த்துவதை காண முடிகின்றது.

“மான் கொம்பு அடிவாரத்தில் தான் ஆசிரமம் வந்தது. மெல்ல மெல்ல கோசக்காடு வரை ஆசிரமம் விரிந்தது. நிலத்தை விட முடியாது என்று லிங்கநாயக்கரும் முத்துசாமி கவுண்டரும் பிடிவாதமாக நின்றார்கள். சுற்றிச் சுற்றி இருந்த மேட்டாங் காட்டுக் காரர்கள் நல்ல விலைக்குத் தந்தினால் நிலத்திற்குப் பாதையில்லாமல் இரண்டாண்டுகள் மல்லாடி விட்டு கடைசியில் நாயக்கரும் கவுண்டரும் ஆசிரமத்திற்கே பணம் வாங்கிக்கொண்டு விற்று தொலைத்தனர். ஏகமாக நதிகளைப் போல இறங்கி வந்து வேலை செய்துவிட்டு பறவை போல குடில் ஏகிய முதுவர்கள் வேலிகளுக்கு அந்தப் பக்கம் நின்று முழித்தனர். உழைக்கக் கை கால்கள் இருக்கின்றன. விளைந்த நிலங்கள் கண் முன்னால் இல்லாமல் போயின. விவசாயத்தில் பழகியவர்கள் காட்டின் கோட்டில் நின்று வெறித்தனர். மண்ணில் விழுந்து புரளக் கலைந்து சென்றவர்கள் எங்கெங்கோ தோட்டக் குடிசைகளில் குடியேறி முடக்கினர். கிழங்குக் கொதிப்பில் எந்த முதுவன் புலம்பினாலும் கூடுவதற்கு ஆள் அம்பு இல்லை. மிச்சம் மீதிப் பேர் அரவங்காடு ஓடைச்சாலைக்கு வழியாக இறங்கி தோட்ட

வேலைக்கு வெகு தூரம் வந்து செல்கின்றனர்.⁷ என மனிதர்களின் செயலால் முதுவர்களின் குடியிருப்பு சூழல் பாதிப்படைவதை எடுத்துரைக்கின்றார்.

முடிவுரை

சு.வேணுகோபால் அவர்கள் 'வலசை' என்ற நாவலில் கொங்கு வட்டார மலைப்பகுதியில் வாழும் சாமன முதுவர்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் உணவு முறைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் சடங்கு முறைகளையும் அவர்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கலையும் எடுத்துரைப்பதை காண முடிகிறது. மனிதர்கள் தங்களது தேவைக்காக காடுகளையும் மலைகளையும் அழித்து வேளாண்மை செய்வதும் தொழில்நுட்பம் உருவாக்குதல் போன்ற செயல்களைச் செய்து வருவதால் அங்கு வாழும் முதுவர்குடியினர் மற்றும் விலங்குகள் பாதிப்படைவதை இந்நாவலின் வழியாக உணர்த்துகின்றார். முதுவர் பழங்குடியினர் தங்களின் பாரம்பரிய தொழிலான வேட்டையாடுவதை விட்டுவிட்டு விவசாயத்தில் சம்சாரிகளிடம் கூலி வேலைக்கு செல்வதையும் கூறுகின்றார். அப்பழங்குடியினரின் சடங்கு முறைகளையும் அவர்களின் உணவு உண்ணும் வழக்குகளையும் இந்நாவலில் எடுத்தாளுவதை காண முடிகின்றது. என வேணுகோபால் அவர்கள் கொங்கு மண்ணின் சிறப்பையும் அவர்கள் பேசும் பேச்சு வழக்குகளையும் இன்றைய சூழலில் விவசாயம் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் அழிந்து வருவதையும் முதுவர்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கலையும் இவ்வியலானது எடுத்தாளப்படுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1]. 1.முனைவர் க.பன்னீர்செல்வம்., பெருமாள் முருகன் படைப்புகளும் கொங்கு நாட்டு வாழ்வியலும்.,ப135
- [2]. 2.எட்கர் தர்ஸ்டன்,காதம்பி ரங்காச்சாரி,பக்328-330
- [3]. 3.சு.வேணுகோபால்,வலசை நாவல்,பக்,66-67
- [4]. 4.மேலது,பக்,91-92
- [5]. 5.மேலது,ப,69
- [6]. 6.மேலது.பக்,88-92
- [7]. 7.மேலது,பக்,101-102

துணை நூற்பட்டியல்

- [1]. முனைவர் க.பன்னீர்செல்வம்.,பெருமாள் முருகன் படைப்புகளும் கொங்கு நாட்டு வாழ்வியலும்.,மணி ஆப்செட், சென்னை,முதல் பதிப்பு 2012.
- [2]. எட்கர் தர்ஸ்டன் காதம்பி ரங்காச்சாரி.,தமிழகத் தொல்குடிகள்., அடையாளம் பிரஸ் இந்தியா.,முதல் பதிப்பு2017.
- [3]. வேணுகோபால் சு.,வலசை நாவல்.,தமிழினி பதிப்பகம்.,சென்னை.
- [4]. அப்பணசாமி.,கொங்குக் குடியானவர் சமூகம்., அடையாளம் பிரஸ் இந்தியா.,முதல் பதிப்பு 2019.

